Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

11. juuli 2014*

Riigiabi — Avalik-õiguslik ringhäälinguteenus — Abi, mida Hispaania kavatseb anda RTVE-le — Rahastamiskava muutmine — Reklaamitulu asendamine televisiooni- ja telekommunikatsioonisettevõtjatele kohaldatavate uute maksudega — Otsus tunnistada abi siseturuga kokkusobivaks — Maksumeede, mis kujutab endast abi rahastamise vahendit — Vajaliku sihtotstarvet määrava seose olemasolu maksu ja abi vahel — Maksutulu otsene mõju abi suurusele — Proportsionaalsus

Kohtuasjas T-533/10,

DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, asukoht Tres Cantos (Hispaania), esindajad: advokaadid H. Brokelmann ja M. Ganino,

hageja,

keda toetavad

Telefónica de España, SA, asukoht Madrid (Hispaania),

Telefónica Móviles España, SA, asukoht Madrid,

esindajad: advokaadid F. González Díaz ja F. Salerno,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Valero Jordana ja C. Urraca Caviedes,

kostja,

keda toetavad

Hispaania Kuningriik, esindajad: *abogado del Estado* J. Rodríguez Cárcamo ja *abogado del Estado* M. Muñoz Pérez, hiljem *abogado del Estado* M. Muñoz Pérez, hiljem *abogado del Estado* S. Centeno Huerta ja *abogado del Estado* N. Díaz Abad, hiljem N. Díaz Abad ja viimaks *abogado del Estado* M. Sampol Pucurull,

ja

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), asukoht Madrid, esindajad: advokaadid A. Martínez Sánchez ja J. Rodríguez Ordóñez,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 20. juuli 2010. aasta otsus 2011/1/EL riigiabi kava C 38/09 (ex NN 58/09) kohta, mida Hispaania kavatseb rakendada ettevõtja Corporación de Radio y Televisión Española suhtes (RTVE) (ELT 2011, L 1, lk 9),

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees O. Czúcz (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja D. Gratsias,

kohtusekretär: ametnik T. Weiler,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. oktoobri 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

1 Käesoleva hagiga palub hageja DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA tühistada komisjoni 20. juuli 2010. aasta otsus 2011/1/EL riigiabi kava C 38/09 (ex NN 58/09) kohta, mida Hispaania kavatseb rakendada ettevõtja Corporación de Radio y Televisión Española suhtes (RTVE) (ELT 2011, L 1, lk 9; edaspidi „vaidlustatud otsus"). Selles otsuses tuvastas komisjon, et Corporación de Radio y Televisión Española, SA (Hispaania avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon, edaspidi „RTVE") rahastamiskava, mida Hispaania Kuningriik muutis õigusaktiga Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (28. augusti 2009. aasta seadus nr 8/2009 RTVE rahastamise kohta; *BOE* nr 210, 31.8.2009, lk 74003, edaspidi „seadus nr 8/2009"), millega muudetakse õigusakti Ley 17/2006, de 5 de junio, de la radio y la televisión de titularidad estatal (5. juuni 2006. aasta seadus nr 17/2006 riigi omandis oleva raadio ja televisiooni kohta; *BOE* nr 134, 6.6.2006, lk 21270, edaspidi „seadus nr 17/2006"), on kokkusobiv siseturuga ELTL artikli 106 lõike 2 tähenduses.

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

2 Hageja on äriühing, kes on Hispaania turul spetsialiseerunud tasulise digitaalse satelliittelevisiooni platvormi (Digital +) ja temaatiliste telekanalite arendamisele.

3 RTVE on Hispaania avalik-õiguslik raadio- ja teleringhäälinguorganisatsioon, kellele seadusega nr 17/2006 tehti ülesandeks avaliku teenuse pakkumine nendes valdkondades.

4 Seadus nr 17/2006 nägi ette RTVE segarahastamise korra. Selle seaduse kohaselt oli RTVE käsutuses esiteks tema äritegevusest ehk eelkõige reklaamipinna müügist saadav tulu. Teiseks sai ta Hispaania riigilt hüvitist avaliku teenuse pakkumise eest. Selle rahastamissüsteemi (edaspidi „RTVE olemasolev rahastamiskava") kiitis Euroopa Ühenduste Komisjon heaks 20. aprilli 2005. aasta otsusega K(2005) 1163 lõplik, mis käsitleb riigiabi RTVE-le (kokkuvõte ELT 2006, C 239, lk 17) ja 7. märtsi 2007. aasta otsusega K(2007) 641 lõplik, mis käsitleb RTVE töötajate arvu vähendamise meetmete finantseerimist (NN 8/07) (kokkuvõte ELT 2007, C 109, lk 2).

5 22. juunil 2009 esitati komisjonile kaebus eelnõu kohta, mis võeti vastu seadusena nr 8/2009. 5. augustil 2009 palus komisjon Hispaania Kuningriigil esitada talle selle seaduseelnõu kohta teavet.

6 Seadus nr 8/2009, mis jõustus 1. septembril 2009, muutis RTVE olemasolevat rahastamiskava.

7 Esiteks nägi seadus nr 8/2009 ette, et reklaami, teleturu, sponsorluse ja tasuliste teenuste kasutamine RTVE tuluallikana lõpeb 2009. aasta lõpuks. Pärast seda kuupäeva säilitas RTVE ainsate äritulu allikatena kolmandatele isikutele teenuste osutamise ja omatoodangu müügi (seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punkt e). Need tulud piirdusid umbes 25 miljoni euro suuruse summaga (vaidlustatud otsuse punkt 9).

8 Teiste äritulude kaotuse kompenseerimiseks nähti seejärel seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punktidega b–d ja artiklitega 4–6 ette kolme järgmise maksumeetme kehtestamine või muutmine:

— uus maks, mis moodustab 3% Hispaanias asuvate tasuta televisiooni operaatorite tulust ja 1,5% tasulise televisiooni operaatorite tulust; maksust saadav toetus ei tohi ületada 15% (tasuta televisiooni) ja 20% (tasulise televisiooni) iga-aastasest kogutoetusest RTVE-le ning nimetatud summat ületav maksutulu läheb Hispaania riigieelarvesse (seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punkt d ja artikkel 6);

— uus maks, mis moodustab 0,9% selliste telekommunikatsiooniteenuste osutajate kogu tegevustulust (välja arvatud tulu, mis on saadud hulgimüügi sihtturult), kes on registreeritud Hispaania telekommunikatsioonikomisjoni operaatorite registris järgmiste teenuste osas: tavatelefoniteenus, mobiiltelefoniteenus ja Interneti-teenus, ja kes tegutsevad Hispaanias üleriigiliselt või rohkem kui ühes autonoomses piirkonnas, osutades audiovisuaalseid teenuseid või muid reklaami hõlmavaid teenuseid; maksust saadav toetus ei tohi ületada 25% iga-aastasest kogutoetusest RTVE-le ning nimetatud summat ületav maksutulu läheb Hispaania riigieelarvesse (seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punkt c ja artikkel 5);

— 80% või maksimaalselt 330 miljonit eurot kehtivast raadiospektri kasutamise maksust, millest ülejäänu läheb Hispaania riigieelarvesse, kusjuures nimetatud osa suurust võib muuta Hispaania üldist riigieelarvet käsitlevate seadustega (seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punkt b ja artikkel 4).

9 Lisaks jäeti alles avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmise eest makstav hüvitis, mis on ette nähtud seadusega nr 17/2006 (seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punkt a). Niisiis, kui eespool mainitud rahastamisallikatest (ja veel mõnedest väheolulistest allikatest, mis on ette nähtud seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõike 1 punktides f–i) saadav tulu ei osutunud piisavaks, et katta kõik RTVE kulud seoses avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmisega, oli Hispaania riik vastavalt seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõikele 2 ja seaduse nr 17/2006 artiklile 33 kohustatud tekkiva vahe hüvitama. Seetõttu muutus RTVE segarahastamiskava peaaegu täielikuks avalikuks rahastamiskavaks (edaspidi „peaaegu täielik avalik rahastamiskava”).

10 Viimaseks, seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 oli ette nähtud RTVE tulude ülempiir. 2010. ja 2011. aastal ei tohtinud kogutulu ületada maksimaalselt 1200 miljonit eurot, mis ühtlasi vastas iga eelarveaasta kulude ülempiirile. Aastatel 2012–2014 oli nimetatud summa suurenemine piiratud 1%-ga ja hilisemateks aastateks oli summa suurendamine seotud iga-aastase tarbijahinnaindeksi kasvuga.

11 Seadusega nr 8/2009 muudeti ka RTVE-le pandud avalik-õigusliku ringhäälingu pakkumise kohustuse määratlust. Eelkõige nähti selle seadusega ette RTVE täiendavad kohustused lastesaadete valdkonnas. Lisaks seati sellega piirid spordiürituste ülekandeõiguste omandamisel ja suurte rahvusvaheliste filmistuudiote toodetud filmide teleesilinastustele päeva kõige vaadatavamal ajal.

12 2. detsembril 2009 teavitas komisjon Hispaania Kuningriiki oma otsusest algatada RTVE rahastamiskava muutmise suhtes ELTL artiklis 108 sätestatud menetlus (edaspidi „ametliku uurimismenetluse algatamise otsus”) (kokkuvõte ELT 2010, C 8, lk 31). Komisjon kutsus kolmandaid huvitatud isikuid üles esitama märkusi kõnealuse meetme kohta.

13 18. märtsil 2010 algatas komisjon vastavalt ELTL artiklile 258 liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse, leides, et elektroonilise side maks on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337) artikliga 12. 30. septembri 2010. aasta põhjendatud arvamuses nõudis komisjon Hispaania Kuningriigilt selle maksu kaotamist, kuna see ei ole nimetatud direktiiviga kooskõlas.

14 20. juulil 2010 võttis komisjon vastu vaidlustatud otsuse, milles ta asus seisukohale, et seadusega nr 8/2009 RTVE rahastamiskavas tehtud muudatused on vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2 siseturuga kokkusobivad. Komisjon lähtus eelkõige tõdemusest, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet ei ole selle seadusega ette nähtud uute abimeetmete lahutamatu osa ja et nende maksumeetmete võimalik vastuolu loadirektiiviga ei mõjuta hinnangut nende kokkusobivusele siseturuga. Lisaks leidis ta, et muudetud RTVE rahastamiskava on vastavuses ELTL artikli 106 lõikega 2, kuivõrd see on proportsionaalne.

Menetlus Üldkohtus

15 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. novembril 2010.

16 Kahe eraldi dokumendiga, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse samal päeval, palus hageja esiteks peatada vaidlustatud otsuse kohaldamine vastavalt ELTL artiklile 278 ja teiseks lahendada asi kiirendatud menetluses vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 76a.

17 Üldkohus jättis asja kiirendatud menetluses lahendamise taotluse 18. jaanuaril 2011. aasta otsusega rahuldamata.

18 Hispaania Kuningriik palus 15. veebruaril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud avalduses luba astuda käesolevas asjas menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

19 RTVE palus Üldkohtu kantseleisse 16. veebruaril 2011 saabunud avalduses luba astuda käesolevas asjas menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

20 Hispaania Kuningriigile ja RTVE-le anti vastavalt 21. ja 23. märtsi 2011. aasta määrusega luba astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

21 Telefónica de España, SA ja Telefónica Móviles España, SA palusid Üldkohtu kantseleisse 22. märtsil 2011 saabunud avalduses luba astuda käesolevas asjas menetlusse hageja nõuete toetuseks.

22 Telefónica de España, SA-le ja Telefónica Móviles España, SA-le anti 28. juuni 2011. aasta määrusega luba astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks.

23 Üldkohtu presidendi 9. juuni 2011. aasta määrusega jäeti hageja esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata ja määrati, et kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

24 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldohus (kolmas koda) avada suulise menetluse. Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 15. oktoobri 2013. aasta kohtuistungil.

25 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt;

— mõista kohtukulud välja RTVE-lt;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

26 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España paluvad Üldkohtul:

— rahuldada hageja nõuded ja seetõttu tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud igal juhul välja komisjonilt.

27 Komisjon palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi osaliselt vastuvõetamatuks;

— igal juhul jätta hagi tervikuna põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt;

— mõista kohtukulud välja Telefónica de Españalt ja Telefónica Móviles Españalt.

28 Hispaania Kuningriik ja RTVE paluvad Üldkohtul:

— tunnistada hagi osaliselt vastuvõetamatuks;

— igal juhul jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud igal juhul välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

29 Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mille kohaselt on esiteks tehtud viga seoses abi mõistega, teiseks on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2 ja kolmandaks on rikutud ELTL artikleid 49 ja 63.

A – *Hagi vastuvõetavus*

30 Hispaania Kuningriik väidab, et hagi on vastuvõetamatu, kuna hagejal puudub põhjendatud huvi. Hagi käsitleb vaidlustatud otsuse põhjendatust. Seega peaks vaidlustatud otsus hagejat isiklikult puudutama. Seadus nr 8/2009 ei mõjuta aga hageja positsiooni turul oluliselt.

31 Lisaks väidab komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja RTVE, et hagi on osaliselt vastuvõetamatu. Hagejal on põhjendatud huvi menetluse algatamise vastu ainult seoses vaidlustatud otsuse nende osadega, mis käsitlevad tema tehtavaid makseid ehk makseid, mida ta peab tegema tasulise satelliittelevisiooni operaatorina. Seevastu puudub tal huvi nõuda vaidlustatud otsuse tühistamist osas, milles see käsitleb kas makseid, mida hageja peab igal juhul tegema, olenemata sellest, milleks vastavaid summasid kasutatakse, või makseid, mida ta ei pea tegema. Kõik seaduse nr 8/2009 artiklites 4–6 ette nähtud maksed on ülejäänutest eristatavad. Neist ühe tühistamine ei mõjuta seega teisi.

32 Hageja vaidleb nendele argumentidele vastu.

33 Sellega seoses piisab, kui meenutada, et liidu kohtul on õigus iga kohtuasja asjaolusid arvestades hinnata, kas hagiavalduse või väite võib sisulistel põhjustel rahuldamata jätta korrakohase õigusemõistmise kaalutlustel, ilma et eelnevalt lahendataks hagi vastuvõetavuse küsimus (Euroopa Kohtu 26. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-23/00 P: nõukogu *vs.* Boehringer, EKL 2002, lk I-1873, punktid 51 ja 52).

34 Käesoleva kohtuasja asjaolusid arvestades on Üldkohus seisukohal, et menetlusökonoomia huvides tuleb kõigepealt uurida hageja tühistamisväidet, ilma et eelnevalt lahendataks käesoleva tühistamishagi vastuvõetamatuse küsimus, sest tühistamishagi on järgnevalt väljatoodud põhjustel igal juhul põhjendamata.

B – *Põhiküsimus*

35 Kõigepealt tuleb käsitleda esimest väidet, mis puudutab viga seoses abi mõistega, seejärel kolmandat väidet, mis puudutab ELTL artiklite 49 ja 64 rikkumist, ja lõpuks teist väidet, mis puudutab ELTL artikli 106 lõike 2 rikkumist.

1. *Esimene väide, mille kohaselt on rikutud abi mõistet ELTL artikli 107 tähenduses seoses seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme abimeetme eristatavusega*

36 Esimene väide puudutab vaidlustatud otsuse punkte 61–66, milles komisjon tõdes, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm abimeedet ei ole selle seadusega kehtestatud abimeetme lahutamatu osa.

37 Vaidlustatud otsuse punktis 61 märkis komisjon, et vastavalt seadusele nr 8/2009 kaasnes üleminekuga RTVE segarahastamiselt peaaegu täielikule avalikule rahastamisele kolme abimeetme kehtestamine või muutmine, mille eesmärk oli teenida selleks otstarbeks vajalikku tulu. Punktis 62 tuletas komisjon meelde, et juhul kui maks on abikava lahutamatu osa, siis peab ta arvesse võtma abi rahastamisviisi ja saab abikava ühisturuga kokkusobivaks tunnistada ainult juhul, kui see abikava on liidu õigusega kooskõlas. Vaidlustatud otsuse punktis 63 märkis ta, et selleks, et maksu saaks käsitada abimeetme lahutamatu osana, peab maksu ja abi vahel olema selline kohustuslik sihtotsarvet määrav seos, mille kohaselt kasutatakse maksust saadavat tulu tingimata abi rahastamiseks ning maksutulul on otsene mõju abi suurusele.

38 Vaidlustatud otsuse punktis 64 märkis komisjon, et RTVE-le antava abi suurus otsustati ainult RTVE rahastamise vajadusi ja avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise hinnangulisi netokulusid arvestades. RTVE-le antud raha on nii faktiliselt kui ka õiguslikult sõltumatu maksutulust, kuna rahastamine sõltub üksnes avaliku teenuse osutamise kohustuse netokuludest. Kavandatav RTVE avaliku teenuse osutamise kohustuse üldine rahastamine ei sõltu konkreetsete maksutulude suurusest, vaid tagatakse igal juhul Hispaania riigieelarvega. Sellega seoses tõdes komisjon esiteks, et maksudest saadav tulu, mis eraldatakse RTVE rahastamiseks, ei tohi ületada avaliku teenuse osutamise kohustuse netokulusid ning tulu, mis ületab avaliku teenuse osutamise netokulusid, suunatakse tagasi riigieelarvesse. Teiseks väitis komisjon, et kui avaliku teenuse osutamise kohustuse netokulud ületavad maksutulu, tasakaalustavad laekumised riigikassasse selle vahe. Oodatust suurem või väiksem maksutulu ei too kaasa muutusi kavandatud summades. Kui tulu, mis saadakse uue maksubaasi alusel, ei ole piisav, et katta reklaami kaotamisest tekkinud puudujääki, eraldatakse vajalik summa üldeelarvest vastavalt seaduse nr 17/2006 artiklile 33.

39 Lisaks leidis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 65, et asjaolu, et maksude ja nende kehtestamise eesmärgi seos on ära märgitud seaduse nr 8/2009 seletuskirjas ja seaduses eneses, ei võimalda jõuda teistsugusele järeldusele. Seaduse sõnastus ei sätesta maksude ja abi seose olemust.

40 Lõpuks järeldas komisjon vaidlustatud otsuse punktis 66, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet ei ole abikava lahutamatu osa ja nende vastuolu loadirektiiviga ei mõjutaks seega tema otsust abimeetme ühisturuga kokkusobivuse kohta.

41 Hageja ning Telefónica de España ja Telefónica Móviles España hinnangul on komisjoni järeldus ekslik. Seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet ja eriti selle seaduse artikliga 6 kehtestatud meede on selle seadusega kehtestatud abi elementide lahutamatu osa. Komisjon oleks pidanud vaidlustatud otsuses analüüsima uute maksumeetmete kokkusobivust liidu õigusega.

42 Sellel väitel on kolm osa. Esimeses osas väidavad hageja ning Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjon ei võtnud piisavalt arvesse seost seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme ja selle seadusega kehtestatud abi elementide vahel. Teiseks väidab hageja, et praegusel juhul tuleneb abi elementide ja maksumeetmete vahelise seose lahutamatus asjaolust, et konkurentsieelis, mis RTVE-l on makse tasuma kohustatud ettevõtjate ees, kasvab koos kogutud maksusummaga. Kolmandaks märgib hageja, et vaidlustatud otsuse põhjendused on vastuolulised.

Väite esimene osa, mis käsitleb kolme maksumeetme ja abi elementide vahelise seose arvesse võtmata jätmist

43 Hageja märgib, et vaidlustatud otsuses kohaldatud tingimuse puhul, mille kohaselt peab maksutulu sihtotstarve olema tingimata RTVE rahastamine ja see peab mõjutama abi summat, oleks komisjon pidanud tuvastama, et seaduse nr 8/2009 artiklis 6 ette nähtud maksumeede oli RTVE-le antud abikava lahutamatu osa. Nende väitel on need tingimused selle maksu puhul täidetud. Kõigepealt ilmneb selle seaduse artikli 6 lõikest 8, et maksu kasutatakse tingimata RTVE rahastamiseks. Piisab sellest, kui osa maksust on abikava lahutamatu osa. Järgmiseks, vastupidi komisjoni väidetele mõjutavad selle seaduse artiklis 6 ette nähtud maksekohustused otseselt abi summat. Esiteks kasutatakse kogu sellest maksust saadav tulu RTVE rahastamiseks. Teiseks ilmneb kõnealuse seaduse põhjendustest, et kui operaatorite tulud kasvavad, kasvab ka maksusumma. Kuna RTVE on maksu tasuma kohustatud ettevõtjate konkurent, on RTVE eelis seda suurem, mida kõrgem on maks, sest seda maksu maksavad tema konkurendid. Kolmandaks otsustas komisjon tegelikult ise samuti, et need maksud ja abimeede on lahutamatud.

44 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon kasutas abimeetme ja selle rahastamisviisi eristatavuse hindamiseks ebaõigeid kriteeriume. Nad leiavad, et selleks, et rahastamisviis oleks abikava lahutamatu osa, piisab, kui abimeetme rahastamiseks kogutav maksutulu eraldatakse abi saajale. Vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei pea maksumeede mõjutama otseselt abisumma suurust. Tegemist on ainult ühe teguriga teiste hulgas. Telefónica de España ja Telefónica Móviles España sõnul tõendavad seda, et maksutulu eraldatakse abi saajale, mitte ainult hageja argumendid, vaid abi ja maksu vastastikust sõltuvust kinnitavad ka muud elemendid. Nad märgivad sellega seoses, et RTVE on kaevanud, et eraoperaatorite maksevõlad või maksusummade ebaõige arvutamine tekitavad talle probleeme seoses rahavoogudega ja et Hispaania riik ei ole valmis seda puudujääki oma üldeelarveliste vahenditega katma. Lisaks leiavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjon, kes ise leidis, et seadusega nr 8/2009 telekommunikatsioonioperaatoritele kehtestatud maks on liidu õigusega vastuolus, oleks pidanud näitama, et Hispaania riik on võtnud endale kohustuse rahastada RTVE kogu eelarvet juhul, kui maks osutub õigusvastaseks. Sellest seadusest tuleneb aga, et majanduslik koormus on eraoperaatorite kanda. Niisiis oleks maksu tühistamise tagajärjeks abi konkreetse rahastamisallika kaotus, see aga näitab abi ja maksu vahelist seost.

45 Komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja RTVE, vaidleb neile argumentidele vastu.

46 Sellega seoses tuleb kõigepealt meelde tuletada tingimusi, mis peavad olema samaaegselt täidetud selleks, et abi rahastamisviisi saaks lugeda selle abikava lahutamatuks osaks, enne, kui saab analüüsida, kas komisjon on teinud nende tingimuste kohaldamisel vea.

– Tingimused, mis peavad olema samaaegselt täidetud selleks, et abi rahastamisviisi saaks lugeda abikava lahutamatuks osaks

47 Vaidlustatud otsuse punktis 63 märkis komisjon, et selleks, et maksu saaks käsitada abimeetme lahutamatu osana, peab maksu ja abi vahel esiteks olema selline kohustuslik sihtotsarvet määrav seos, mille kohaselt kasutatakse maksust saadavat tulu tingimata abi rahastamiseks ning teiseks peab maksutulul olema otsene mõju abi suurusele.

48 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et ELTL eristab selgelt ühest küljest riigiabi käsitlevaid sätteid, mis on ette nähtud ELTL artiklites 107–109, ning teisest küljest liikmesriikide õigus- ja haldusnormide, eriti maksualaste sätete vahelisest erinevusest tulenevat konkurentsi moonutamist, mida käsitlevad ELTL artiklid 116 ja 117 (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-174/02: Streekgewest, EKL 2005, lk I-85, punkt 24).

49 Sellest järeldub, et põhimõtteliselt ei kuulu abimeetme rahastamiseks ettenähtud maksud riigiabi käsitlevate ELTL sätete kohaldamisalasse (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-175/02: Pape, EKL 2005, lk I-127, punkt 14, ja eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Streekgewest, punkt 25).

50 Kui aga maksumeetmed moodustavad abimeetme rahastamise vahendi selliselt, et on selle meetme oluline osa, ei või komisjon abi uurimist lahutada selle rahastamisviisi mõjust, sest niisuguses olukorras võib rahastamisviisi vastuolu liidu õigusega mõjutada abikava kokkusobivust ühisturuga (eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Pape, punkt 14, ja eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Streekgewest, punkt 25).

51 Seoses tingimustega, mille täidetuse korral on abi rahastamisviis abikava lahutamatu osa, tuleneb kohtupraktikast, et asjassepuutuva liikmesriigi õiguse alusel peab maksu ja antava abi vahel kindlasti olema selline kohustuslik sihtotstarvet määrav seos, et maksutulud on tingimata ette nähtud antava abi rahastamiseks ja mõjutavad otseselt antava abi suurust ning järelikult ka hinnangut selle abi kokkusobivusele ühisturuga (Euroopa Kohtu 15. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-393/04 ja C-41/05: Air Liquide Industries Belgium, EKL 2006, lk I-5293, punkt 46, ja 22. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-333/07: Regie Networks, EKL 2008, lk I-10807, punkt 99).

52 Sellest kohtupraktikast tuleneb niisiis, et esiteks peab selleks, et maksu saaks lugeda abikava lahutamatuks osaks, olema liikmesriigi õiguses siduv säte, mis näeb ette maksu kasutamise abi rahastamiseks. Sellest järeldub, et niisuguse sätte puudumisel ei saa maksu käsitada abimeetme jaoks ettenähtuna ja see ei ole üks abi rahastamisvahenditest. Teiseks ei ole pelk asjaolu, et niisugune säte on olemas, piisav tingimus tõendamaks, et maks on abikava lahutamatu osa. Kui niisugune liikmesriigi õiguse säte on olemas, tuleb lisaks uurida, kas sellest maksust saadav tulu mõjutab otseselt abi suurust.

53 Vastupidi sellele, mida väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, ei ole see, et maksust saadavat tulu kasutatakse tingimata abi rahastamiseks, piisav, et maksu saaks lugeda abimeetme lahutamatuks osaks.

54 Seoses kohtupraktikaga, millele Telefónica de España ja Telefónica Móviles España viitavad oma argumentide põhjendamiseks, tuleb tõdeda, et ükski nende mainitud kohtuotsus ei toeta nende väidet, et näitamaks, et abi rahastamisviis on abimeetme lahutamatu osa, piisab, kui näidata, et selle maksumeetme alusel kogutav maks eraldatakse abi saajale.

55 Esiteks viitavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España asjaolule, et mõnedes kohtuotsustes on Euroopa Kohus sedastanud, et maksumeetme ja abimeetme vahel peab olema kohustuslik sihtostarvet määrav seos ja kui selline seos esineb, siis mõjutab maksumeetmest saadav tulu otseselt abi suurust.

56 Samas ei saa vastupidi sellele, mida väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, nende viidatud kohtuotsustest (Euroopa Kohtu eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Streekgewest, punkt 26, eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Pape, punkt 15; 14. aprilli 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-128/03 ja C-129/03: AEM ja AEM Torino, EKL 2005, lk I-2861, punktid 46 ja 47, ning 27. oktoobri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-266/04-C-270/04, C-276/04 ja C-321/04-C-325/04: Distribution Casino France jt, EKL 2005, lk I-9481, punkt 40) tuletada, et maksumeetmete otsene mõju abi suurusele ei ole vajalik tingimus, vaid üksnes üks tegur paljudest. Vastupidi, eespool punktis 48 viidatud kohtuotsuse Streekgewest punktis 28 ei piirdunud Euroopa Kohus üksnes analüüsimisega, kas maksumeetme ja abimeetme vahel on kohustuslik sihtotstarvet määrav seos, vaid analüüsis ka seda, kas nimetatud maksumeetmest saadav tulu mõjutab abimeetme summat otseselt.

57 Tuleb ka meelde tuletada, et kohtuotsustes, kus Euroopa Kohus on tuvastanud lahutamatu seose abimeetme ja selle rahastamise vahel, mainimata seejuures sõnaselgelt nõuet, et maksumeede peab abi summat otseselt mõjutama (Euroopa Kohtu 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster jt, EKL 2003, lk I-12249, punkt 55, ja 27. novembri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-34/01-C-38/01: Enirisorse, EKL 2003, lk I-14243, punkt 47), oli tegemist juhtumitega, kus see tingimus oli täidetud.

58 Seetõttu ei ole komisjon rikkunud õigusnormi, leides, et selleks, et rahastamisviis oleks abimeetme lahutamatu osa, peab maksu ja abimeetme vahel olema kohustuslik sihtotstarvet määrav seos, mille kohaselt maksutulu sihtotstarve on abi rahastamine ja see mõjutab otseselt abi suurust.

59 Seetõttu tuleb tagasi lükata Telefónica de España ja Telefónica Móviles España argumendid, mis puudutavad tingimusi, millest komisjon lähtub selle kindlakstegemisel, kas rahastamisviis on abikava lahutamatu osa.

– Nende tingimuste kohaldamine

60 Kuigi hageja ei vaidlusta sõnaselgelt komisjoni kasutatud kriteeriume, väidab ta, et komisjon oleks pidanud jõudma järeldusele, et seaduse nr 8/2009 artiklis 6 ette nähtud maksu puhul olid need tingimused täidetud.

61 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitavad omalt poolt kõigepealt argumendid, mille eesmärk on näidata, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud maksumeetmete ja selle seadusega kehtestatud abi elementide vahel oli kohustuslik sihtotstarvet määrav seos.

62 Samas nähtub eespool punktidest 51–58, et selleks, et maksumeede oleks abikava lahutamatu osa, ei piisa vajaliku sihtostarvet määrava seose olemasolust maksumeetme ja abimeetme vahel. Lisaks on tarvis, et oleks tõendatud maksumeetme otsene mõju abi suurusele.

63 Üldkohus tõdeb sellega seoses, et lisaks sellele, et hageja esitab argumente, mille eesmärk on näidata seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme otsest mõju RTVE-le eraldatud abi summale, tuleb teatavaid Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud argumente mõista nii, et need ei hõlma ainult tingimust, mis puudutab kohustusliku sihtotstarvet määrava seose olemasolu maksumeetme ja RTVE rahastamise vahel, vaid ka tingimust, mis puudutab maksumeetme otsese mõju abi suurusele tõendamist.

64 Seetõttu tuleb kõigepealt analüüsida, kas Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud argumendid võivad seada kahtluse alla komisjoni järelduse, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme tulu ei mõjuta otseselt RTVE-le ette nähtud abi suurust.

65 Sellega seoses tuleb märkida, et vastavalt seadusele nr 8/2009 on RTVE-le ette nähtud abi summa kindlaks määratud RTVE-le pandud avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise kohustusega seotud netokulusid arvestades. Saadav abisumma ei sõltu seega nimetatud seadusega kehtestatud või muudetud maksumeetmete alusel kogutud maksutulust.

66 Nimelt, kui RTVE käsutusse antud tulu ületab avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamisega seotud kulusid, siis esiteks vastavalt seaduse nr 17/2006 artiklile 33, seadusega nr 8/2009 muudetud redaktsioonis, suunatakse ülejäänud summa mujale. Kui ülejääk ei ületa 10% RTVE eelarvelistest kuludest, suunatakse see reservfondi ja kui ülejääk ületab selle piiri, kantakse see riigikassasse.

67 Seoses reservfondi kantud kapitaliga ilmneb seaduse nr 8/2009 artiklist 8, et seda saab kasutada üksnes Hispaania majandus- ja rahandusministri sõnaselgel loal ja kui seda ei kasutata nelja aasta jooksul, siis kasutatakse seda Hispaania riigieelarvest tehtavate maksete vähendamiseks. Seetõttu ei saa reservfondi kantud kapitali puhul lugeda, et see mõjutab RTVE-le ette nähtud abi suurust otseselt.

68 Lisaks on seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 ette nähtud RTVE tulude absoluutne ülempiir, milleks aastatel 2010 ja 2011 oli määratud 1200 miljonit eurot. Seda piiri ületavad summad kantakse otse Hispaania riigieelarvesse.

69 Teiseks, juhul kui RTVE käsutuses olevatest summadest ei piisa avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamisega seotud netokulude katmiseks, on seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõikes 2 ette nähtud, et vahe kaetakse Hispaania riigieelarvest tehtavate maksete arvel.

70 Komisjon leidis seega õigesti, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme alusel kogutud maksutulu ei mõjuta otseselt RTVE saadava abi summat, mis on määratletud avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise netokulude kaudu.

71 Ükski hageja või Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud argumentidest ei sea seda järeldust kahtluse alla.

72 Esiteks, erinevalt Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidetest ei piisa selle tõendamiseks, et rahastamisviis on abikava lahutamatu osa, pelgalt asjaolust, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme eesmärk on hüvitada RTVE äritulude kaotus (vt vaidlustatud otsuse punkt 13). Euroopa Kohus on nimelt juba otsustanud, et see asjaolu iseenesest ei ole piisav maksu ja maksusoodustuse vahelise kohustusliku seose olemasolu tõendamiseks (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus Streekgewest, punktid 26 ja 27).

73 Teiseks väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et isegi kui niisugune kohustus oleks teoreetiliselt olemas, ei oleks Hispaania riik praktikas valmis täiendama RTVE eelarvet oma üldeelarvest pärinevate vahenditega.

74 Ka see argument tuleb tagasi lükata

75 Selles kontekstis tuleb nimelt meenutada, et ELTL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagi lahendades tuleb liidu õigusakti seaduslikkust hinnata akti vastuvõtmise kuupäeval olemasoleva teabe alusel. Seetõttu tuleb komisjoni antud hinnanguid analüüsida üksnes nende asjaolude alusel, mis olid talle teada hinnangute andmise ajal (Euroopa Kohtu 7. veebruari 1979. aasta otsus liidetud kohtuasjades 15/76 ja 16/76: Prantsusmaa *vs.* komisjon, EKL 1979, lk 321, punkt 7).

76 Samas tuleb tõdeda, et Telefónica de España ja Telefónica Móviles España ei ole esitanud ühtegi asjaolu, millest võiks ilmneda, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal oli komisjoni käsutuses teave, millest ilmnes, et Hispaania riik ei ole valmis täiendama RTVE eelarvet vastavalt seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõikele 2. Kõik dokumendid, mis on selle kohta esitatud, on hilisemad vaidlustatud otsuse vastuvõtmise päevast ehk 20. juulist 2010.

77 Kolmandaks väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et abimeetme rahastamiseks mõeldud maksumeedet ei loeta abimeetme lahutamatuks osaks ainult siis, kui komisjon näitab, et asjaomane liikmesriik kohustub juhul, kui maksumeede osutub liidu õigusega vastuolus olevaks, võtma abimeetme rahastamise täielikult enda kanda.

78 Ka see argument tuleb tagasi lükata.

79 Kahtlemata on maksunduslikul osal otsene mõju abimeetmele juhul, kui maksumeedet tuleb kahte eespool nimetatud kriteeriumi – ehk tingimust, mis puudutab maksumeetme ja RTVE rahastamise vahelise, kohustuslikku sihtotstarvet määrava seose olemasu ja tingimust, mis puudutab maksumeetme otsest mõju abi suurusele – kohaldades lugeda abimeetme lahutamatuks osaks, nagu näiteks maksusarnase meetme puhul juhul, kus kogu maksutulu või kindel osa sellest eraldatakse abi saajale otse ja tingimusteta. Niisugusel juhul on maksusarnase meetme maksundusliku osa ühisturuga täieliku või osalise kokkusobimatuse tagajärjeks abimeetme tühistamine või selle summa vähendamine.

80 Samas näevad seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõige 2 ja seaduse nr 17/2006 artikkel 33 ette, et kui rahalistest allikatest ei piisa RTVE kõikide avaliku teenuse osutamise kulude katmiseks, siis on Hispaania riik kohustatud vahe katma. Seega, käesoleval juhul ei sõltu abi summa otseselt maksumeetmest.

81 Neljandaks märgib hageja, et ühe teise juhtumi puhul tehtud ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses asus komisjon ise seisukohale, et maksud ja abimeede olid lahutamatud, ning nimetatud juhtum ja käesolev asi on sarnased.

82 See etteheide tuleb samuti tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida kõnealuse ametliku uurimenetluse algatamise otsuse sisu. Nimelt tuleb esiteks meelde tuletada, et hinnangud, mis komisjon annab ametliku uurimenetluse algatamise otsuses, on üksnes esialgsed (Üldkohtu 27. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-190/00: Regione Siciliana *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-5015, punkt 48). Teiseks peavad abi mõiste ja seega ka rahastamisvahendite eristatavus olema määratletud objektiivsete kriteeriumide alusel. Need ei tohi sõltuda komisjoni subjektiivsest hinnangust. Isegi kui selline halduspraktika esineks, oleks see vastuolus kohtupraktikaga ja ei oleks seega komisjonile siduv.

83 Viiendaks väidab hageja, et abi suurus kasvab võrdeliselt makstud maksudega, kuivõrd tema on RTVE konkurent, ja et RTVE konkurentsieelis kasvab koos hageja kogutud makstud maksusummaga.

84 See arument tuleb tagasi lükata osas, milles selle eesmärk on näidata, et komisjon on teinud vea, kohaldades kahte tingimust, mille kohaselt maksutulu sihtotstarve peab olema abi rahastamine ja see peab abi suurust otseselt mõjutama. Nimelt ei ole nende tingimuste puhul piisav, kui on tõendatud, et maksu kogumine mõjutab abi saaja konkurentsieelist.

85 Seda osa, milles selle argumendiga soovitakse näidata, et esineb veel teinegi võimalus, mille kohaselt abi rahastamisviisi tuleb käsitada abikava lahutamatu osana, analüüsitakse väite teise osa raames.

86 Seetõttu tuvastas komisjon õigesti, et RTVE-le mõeldud abi summa ei sõltu otseselt seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud maksumeetmete alusel saadud maksutulu summast.

87 Nagu märgitud eespool punktis 62, peavad selleks, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeedet saaks lugeda selle seadusega kehtestatud abikava lahutamatuks osaks, samaaegselt olema täidetud tingimus, mis puudutab maksumeetme ja abimeetme vahelist vajalikku sihtotstarvet määravat seost, ja tingimus, mis puudutab selle tõendatust, et nimetatud maksumeede avaldab kõnealuse abimeetme suurusele otsest mõju.

88 Kuna teine tingimus ei ole täidetud, siis ei ole tarvis analüüsida argumente, mis Telefónica de España ja Telefónica Móviles España on esitanud näitamaks, et seaduse nr 8/2009 artiklis 5 ette nähtud maksumeetme ja RTVE rahastamise vahel on vajalik sihtotstarvet määrav seos, kuivõrd need argumendid on ainetud.

89 Väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.

Väite teine osa, mis puudutab maksumeetmete ja RTVE konkurentsieelise vahelist seost

90 Hageja väidab, et lisaks võimalusele, mida komisjon analüüsis vaidlustatud otsuses, on veel teinegi võimalus, mille kohaselt tuleb rahastamisviisi käsitada abimeetme lahutamatu osana. Asümmeetrilise maksustamise korral, kus väidetavate avaliku teenuse osutamise kohustuste hüvitamiseks maksustatakse ainult teatud ettevõtjaid, kuid mitte teisi, kes esimestega konkureerivad, on abi ja maksu vaheline seos veelgi kitsam, kui komisjoni analüüsitud võimaluse korral. Niisugusel juhul tuleneb eelis abi saaja konkurentidele maksukohustuse kohaldamisest.

91 Hageja leiab, et käesoleval juhul esineb selline kitsas seos seaduse nr 8/2009 artiklis 6 ette nähtud maksu ja abimeetme vahel. Esiteks on hageja suhtes kehtestatud maks, et hüvitada kulud, mis RTVE-l tekivad avaliku teenuse osutamise tõttu. Seetõttu saab RTVE abi asjaolu tõttu, et konkurendile on kehtestatud maks. Mida kõrgem on maks, seda suurem on konkurentsieelis. Järgmiseks, asjaolu, et RTVE eelis ei piirdu sellega, et talle maksukohustus ei laiene, vaid maksutulu kantakse talle üle, ei kõiguta seda järeldust, vaid tugevdab nimetatud maksu ja abimeetme vahelist seost, kuna see suurendab RTVE konkurentsieelist. Lisaks tuleks abi ühisturuga kokkusobivuse analüüsimisel kontrollida abi mõju konkreetses asjassepuutuva turu kontekstis, ehk võttes arvesse teiste ettevõtjate ebasoodsat konkurentsiolukorda.

92 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et ELTL eristab ühelt poolt riigiabi reguleerivaid eeskirju ja teiselt poolt liikmesriikide maksusätteid reguleerivaid eeskirju. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa maksukohustuslased põhimõtteliselt vältida maksu tasumist, tuginedes väitele, et teiste isikute vabastamine sellest maksust on riigiabi (vt Euroopa Kohtu 20. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-390/98: Banks, EKL 2001, lk I-6117, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).

93 Hageja kaitstav lähenemisviis seab aga selle põhimõtte kahtluse alla. Selle lähenemisviisi kohaselt võiks ettevõtja nimelt keelduda mis tahes maksu maksmisest vaid põhjusel, et selle abil rahastatakse eelist, millest saab kasu temaga konkureeriv ettevõtja.

94 Hageja märgib sellega seoses õigesti, et Euroopa Kohus asus 7. septembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-526/04: Laboratoires Boiron (EKL 2006, lk I-7529, punktid 27 ja 48) seisukohale, et juhul kui kohustusliku makse kogumine kujutab endast riigiabi, võivad maksukohustuslastest ettevõtjad keelduda selle tasumisest.

95 Kuid vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei saa sellest kohtuotsusest tuletada, et selleks, et abi rahastamiseks kasutatav maks oleks abikava lahutamatu osa ja et seda tasuma kohustatud ettevõtja saaks selle tasumisest keelduda, piisab kui nimetatud maksukohustuslasest ettevõtja konkureerib abi saajaga.

96 Nimelt oli Euroopa Kohtu lähenemisviis eespool punktis 94 viidatud kohtuotsuses Laboratoires Boiron põhjendatud selle kohtuasja eriomastel asjaoludel.

97 Kohtuasi, milles tehti eespool punktis 94 viidatud kohtuotsus Laboratoires Boiron, puudutas ravimimüüki Prantsusmaal, kus oli kaks otseselt konkureerivat ravimitarnekanalit: esiteks hulgimüüjad-turustajad ja teiseks ravimeid otse müüvad farmaatsialaboratooriumid. Maks kehtis vaid ravimeid otse müüvate farmaatsialaboratooriumide suhtes. Selle eesmärk oli viia uuesti tasakaalu kahe ravimitarnekanali vahelise konkurentsi tingimused, mida Prantsuse seadusandja arvates kahjustas asjaolu, et avaliku teenuse osutamise kohustus kehtib vaid hulgimüüjate-turustajate suhtes.

98 Euroopa Kohus tõi eespool punktis 94 viidatud kohtuotsuses Laboratoires Boiron välja kaks seda maksu iseloomustavat aspekti. Esiteks märkis ta, et tegemist ei olnud üldkohaldatava maksuga, vaid maksu asümmeetrilise kohaldamisega ühele ettevõtjate kategooriale ning mittekohaldamisega teisele, otseselt konkureerivale ettevõtjate kategooriale (kohtuotsuse punktid 32–34). Teiseks tuvastas ta, et hulgimüüjate maksustamata jätmine oli maksu läbimõeldud või isegi peamine eesmärk, kuna sellega sooviti uuesti tasakaalu viia kahe tarnekanali vahelise konkurentsi tingimused (kohtuotsuse punkt 35).

99 Käesolevas kohtuasjas vaidluse all olevad maksumeetmed ehk seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet ei ole sarnased eespool punktis 94 viidatud kohtuotsuses Laboratoires Boiron käsitletutega.

100 Nimelt ei ole esiteks nende maksude kogumise peamine eesmärk teiste operaatorite ja RTVE vahelise konkurentsi tingimuste uuesti tasakaalu viimine, vaid viimase rahastamise tagamine.

101 Teiseks ei ole käesolevas asjas seos vaidlusaluste maksumeetmete ja abi vahel nii kitsas kui asjas, milles tehti eespool punktis 94 viidatud kohtuotsus Laboratoires Boiron. Viimati nimetatud kohtuotsuses oli maksumeetme ja abimeetme vahel sisemine seos, mis ei võimaldanud neid üksteisest eristada. Kuna abi seisnes ainult kohustusliku maksekohustuse kehtestamises ühele ettevõtjate kategooriale, tõi maksumeetme kohaldamatus vastuolu tõttu liidu õigusega otseselt kaasa abi kadumise. Käesoleval juhul seevastu ei ole seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud maksumeetmete võimaliku kohaldamatuse – tulenevalt nende võimalikust vastuolust liidu õigusega – otsene tagajärg RTVE-le antava abi küsimärgi alla seadmine. Nagu märgitud eespool punktis 80, on juhul, kui RTVE rahastamisviis osutub olema liidu õigusega vastuolus, Hispaania riik vastavalt seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõikele 2 ja seaduse nr 17/2006 artiklile 33 kohustatud katma vahe RTVE käsutuses olevate rahastamisallikate ja kõigi kulude vahel, mis RTVE-l tekivad seoses talle pandud avaliku teenuse osutamise kohustusega.

102 Kolmandaks tuleb rõhutada, et kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 94 viidatud kohtuotsus Laboratoires Boiron, oli maksu suurus määratletud ainult maksusumma kaudu. Nagu märkis kohtujurist A. Tizzano selles asjas tehtud ettepaneku punktis 47, sõltus eelis, mille abi saajad said tänu vaidlusaluse meetme kehtestamisele nende konkurentide suhtes, tingimata vaidlusaluse maksu määrast. Käesoleval juhul seevastu on abi summa esmajärjekorras määratletud avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmise netokulude kaudu. Seadusega nr 8/2009 kehtestatud maksude tasumise kohustus võib RTVE-ga konkureerivate eraõiguslike operaatorite jaoks kaasa tuua konkurentsiolukorra täiendava halvenemise. Kuid Euroopa Kohus on sellega seoses juba otsustanud, et üksnes asjaolust, et maksu, mille eesmärk on abikava rahastamine, kohaldatakse teatavale ettevõtjale, aga mitte temaga konkureerivale abi saajale, ei piisa, et maksu saaks lugeda nimetatud abi lahutamatuks osaks (eespool punktis 56 viidatud kohtuotsus Distribution Casino France jt *vs.* komisjon, punktid 40–43).

103 Seetõttu ei ole vastupidi sellele, mida väidab hageja, seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud maksumeetmed sarnased maksumeetmele, mida käsitleti kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 94 viidatud kohtuotsus Laboratoires Boiron.

104 Seetõttu ei teinud komisjon viga, asudes vaidlustatud otsuses seisukohale, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud maksumeetmete ja selle seadusega kehtestatud abi elementide vahel ei olnud piisavalt kitsast seost, mis võimaldaks leida, et need maksumeetmed on abimeetme lahutamatu osa.

105 Seetõttu tuleb väite teine osa tagasi lükata.

Väite kolmas osa, mis käsitleb komisjoni lähenemisviisi vastuolulisust

106 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuse põhjendused on vastuolulised, kuna tuvastades, et RTVE rahastamiskorra muutmisest oleks pidanud teatama just nimelt seaduse nr 8/2009 artiklis 6 ette nähtud maksu kehtestamise tõttu, möönis komisjon vaikimisi, et see maks on abikava lahutamatu osa.

107 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei leidnud komisjon vaidlustatud otsuse punktides 48–55, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud kolme maksumeedet tuleb käsitada uue abina. Nimelt piirdus komisjon selle otsuse punktis 50 tõdemisega, et uued avaliku rahastamise allikad kujutavad endast abi uusi elemente. Samas ei ole mingit vastuolu ühelt poolt komisjoni tõdemuse, et selle seadusega kehtestatud uued rahastamisallikad kujutavad endast abi uusi elemente ja teiselt poolt vaidlustatud otsuse punktis 66 väljendatud tõdemuse vahel, et nende uute rahastamisallikate rahastamiseks selle seadusega kehtestatud kolm uut maksumeedet ei ole selle abi lahutamatu osa.

108 Seetõttu tuleb tagasi lükata ka väite kolmas osa ja seetõttu esimene väide tervikuna.

2. *Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikleid 49 ja 63*

109 Kolmanda väitega leiab hageja, keda toetavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjon on rikkunud ELTL artikleid 49 ja 63. Seaduse nr 8/2009 artikliga 6 kehtestatud maks, mis hageja hinnangul on RTVE-le antud abi lahutamatu osa, on nimetatud ELTL artiklitega vastuolus.

110 Komisjon, keda toetavad RTVE ja Hispaania Kuningriik, vaidleb neile argumentidele vastu. Lisaks väidab komisjon, et teatavad hageja esitatud argumendid ei ole vastuvõetavad.

111 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et osas, milles hageja tugineb ELTL artiklite 49 ja 63 rikkumisele, väidab ta, et seaduse nr 8/2009 artikliga 6 kehtestatud maksumeede on nimetatud sätetega vastuolus. Samas, kuna see maksumeede ei ole abikava lahutamatu osa, siis ei olnud komisjon vaidlustatud otsese vastuvõtmisele viinud menetluses kohustatud analüüsima selle meetme kooskõla ELTL artiklitega 49 ja 63.

112 Seetõttu tuleb kolmas väide tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väidet.

3. *Teine väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2*

113 Hageja, keda toetavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, väidab, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 106 lõiget 2, andes loa abikavale, mis ei järgi proportsionaalsuse põhimõtet. Nende väitel moonutab RTVE rahastamiskava üldise huvi vastaselt konkurentsi sisu omandamise turgudel ja televaatajate järelturul. Ta kinnitab, et on RTVE konkurent televaatajate turgudel ja sisu omandamise turgudel. Seadusega nr 8/2009, ja täpsemalt selle artikliga 6 moonutatakse üldise huvi vastaselt konkurentsi asjassepuutuvatel turgudel. RTVE-l on kahekordne eelis, sest esiteks jätkati ja isegi suurendati tema rahastamist, ja teiseks vähendati tema konkurentide investeerimisvõimet. See eelis võimaldab tal viljeleda konkurentsivastast tegevust, mis ei ole vajalik talle pandud avaliku teenuse

osutamise kohustuse seisukohalt. Selged näited RTVE konkurentsivastasest tegevusest filmiõiguste valdkonnas on muude õiguste omandamine kui õigused saadetele, mida näidatakse tasuta televisiooni raames, nagu ainuõiguste omandamine filmi taasesitamiseks või saate näitamiseks tasulise televisiooni raames või surve, mida RTVE avaldab tasulise televisiooni ajavahemike lühendamiseks. Suure ärilise väärtusega spordisündmuste taasedastamise puhul pakub RTVE õiguste omandamiseks ebaproportsionaalseid summasid, tõstes kunstlikult hinda kuni summadeni, mida tema konkurendid ei ole enam võimelised tasuma. Hageja väitel mõjutab RTVE tegevus ka tema positsiooni televaatajate turul, sest saatekava, mida ta pakub, muutub vaesemaks, see aga mõjutab tema lepingulisi kliente. Erinevalt vaba juurdepääsuga televisiooni operaatoritest ei saa tasulise televisiooni operaatorid kasu reklaami kaotamisest RTVE-s. Lisaks ei ole hagejal võimalik pakkuda „triple play" teenuseid. RTVE-le seatud piirid ei ole piisavad ebaproportsionaalsete konkurentsimoonutuste heastamiseks. Esiteks ei ole tõhus RTVE-le pandud keeld kasutada oma tulusid enampakkumiseks suure ärilise väärtusega sisuõiguste omandamisel, sest RTVE-le ülesandeks tehtud avaliku teenuse osutamine hõlmab suure ärilise väärtusega sisu omandamist. Järgmiseks, spordisündmuste ülekandeõiguste omandamiseks seatud eelarve ülempiir ei toimi. Muu hulgas ei ole piisav 52-st filmist koosnev aastane ülempiir suurtes rahvusvahelistes filmistuudiotes toodetud uute filmide teleesilinastuste jaoks. Viimaseks, toimiv ei ole ka piir, mille kohaselt eraõigusliku televisiooni operaatoritelt kogutavast maksust saadav toetus ei tohi ületada 20% ettenähtud iga-aastasest tuludest.

114 Komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja RTVE, vaidleb nendele argumentidele vastu.

115 Sellega seoses tuleb sissejuhatuseks meelde tuletada ELTL artikli 106 lõike 2 sisu ja selle õiguslik kontekst.

116 ELTL artikli 106 lõike 2 järgi alluvad ettevõtted, kellele on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, aluslepingute eeskirjadele, eelkõige konkurentsieeskirjadele niivõrd, kuivõrd nimetatud eeskirjade kohaldamine ei takista õiguslikult või tegelikult neile antud eriülesannete täitmist. See artikkel sätestab ka, et kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus liidu huvidega.

117 Selleks et riigiabi ELTL artikli 107 tähenduses saaks tunnistada siseturuga kokkusobivaks vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2, peavad olema täidetud järgmised tingimused: esiteks peab asjassepuutuvale operaatorile olema üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise ülesanne pandud avaliku võimu esindaja õigusaktiga, milles peavad olema selgelt määratletud asjaomase üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamisega kaasnevad kohustused; teiseks ei tohi nimetatud operaator saada liiga suurt hüvitist ja riigipoolne rahastamine ei tohi avaldada ebaproportsionaalset mõju konkurentsile välisturul (vt selle kohta Üldkohtu 12. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-289/03: BUPA jt *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-81, punktid 181 ja 222).

118 Käesoleval juhul ei vaidlusta hageja komisjoni tõdemust, et RTVE-le on avaliku võimu aktiga pandud üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamine ja et nimetatud aktis on selgelt määratletud kohustused, mida üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamine hõlmab.

119 Lisaks ei vaidlusta hageja eraldi komisjon järeldust ülekompenseerimise ohu puudumise kohta. Ta märgib küll, et seaduse nr 8/2009 alusel on RTVE käsutuses suuremad tulud kui varem. Samas tõstatab ta selle argumendi näitamaks, et RTVE võime moonutada konkurentsi on kasvanud.

120 Seevastu väidab hageja esiteks, et seadus nr 8/2009 võimaldab RTVE-l võita enampakkumisi sisu omandamise turgudel, ja teiseks, et RTVE-le suunatud abikava moonutab konkurentsi, kuna see on üldise huvi vastane.

a) Väite esimene osa, mis puudutab RTVE konkurentsivastase tegevuse ohtu

121 Hageja väidab, et komisjon tegi vea, kiites heaks RTVE seadusega nr 8/2009 heakskiidetud rahastamiskava, samas kui valitseb RTVE konkurentsivastase tegevuse oht spordisündmuste taasedastamise ja filmide näitamise õiguste omandamise turul.

122 Sellega seoses tuleb meenutada põhimõtteid, mis reguleerivad Üldkohtu kontrolli komisjoni otsuse üle avalike teenuste sektoris ja täpsemalt ringhäälinguteenuste sektoris.

123 Vastavalt ELTL artiklile 14 hoolitsevad liit ja liikmesriigid, igaüks oma vastavate volituste ja aluslepingute kohaldamisala piires selle eest, et üldist majandushuvi pakkuvad teenused toimiksid niisuguste põhimõtete ja tingimuste ning eelkõige majandus- ja rahandusalaste tingimuste alusel, mis võimaldavad neil täita oma ülesandeid. Selles artiklis on veel ette nähtud, et nimetatud põhimõtted ja tingimused määratletakse nii, et see ei piiraks liikmesriikide pädevust kooskõlas aluslepingutega niisuguseid teenuseid osutada, tellida ja rahastada.

124 ELL ja ELTL täiendavast protokollist nr 26 üldhuviteenuste kohta tuleneb, et üks liidu ühistest väärtustest seoses nende teenustega on riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste oluline roll ja laiaulatuslik suvaõigus osutada, tellida ja korraldada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid.

125 ELL ja ELTL täiendava protokolli nr 29 liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta kohaselt on liikmesriikide avalik-õiguslik ringhääling otseselt seotud iga ühiskonna demokraatlike, sotsiaalsete ja kultuuriliste vajadustega ning vajadusega säilitada meedia pluralism. Selles protokollis on ka kirjas, et ELTL sätted ei piira liikmesriikide pädevust rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut niivõrd, kuivõrd need summad määratakse ringhäälinguorganisatsioonidele avaliku teenuse osutamiseks, nagu selle teeb ülesandeks, määratleb ja korraldab iga liikmesriik, ja niivõrd, kuivõrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ega konkurentsi liidus määral, mis oleks vastuolus üldiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamist.

126 Sellest järeldub, et liikmesriikidel on avar kaalutlusõigus avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise eest makstava hüvitise kindlaksmääramisel (vt analoogia alusel Üldkohtu 1. juuli 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-568/08 ja T-573/08: M6 ja TF1 *vs.* komisjon, EKL 2010, lk II-3397, punkt 139).

127 Seetõttu on komisjoni kontroll avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise ülesande määratluse ja selle teenuse korralduse üle piiratud (vt analoogia alusel eespool punktis 117 viidatud kohtuotsus BUPA jt *vs.* komisjon, punkt 220).

128 Mis puudutab Üldkohtu kontrolli komisjoni otsuse üle selles valdkonnas, siis tuleb märkida, et komisjoni hinnang puudutab keerukaid majanduslikke asjaolusid. Seetõttu on Üldkohtu kontroll komisjoni otsuse üle veelgi piiratum, kui komisjoni kontroll asjassepuutuva liikmesriigi meetme üle. See piirdub kontrollimisega, kas asjaomane meede on taotletud eesmärgiga võrreldes ilmselgelt sobimatu (eespool punktis 117 viidatud kohtuotsus BUPA jt *vs.* komisjon, punktid 221 ja 222).

129 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb analüüsida etteheidet, et komisjon ei võtnud piisavalt arvesse RTVE konkurentsivastase tegevuse ohtu spordisündmuste taasedastamise ja filmide näitamise õiguste omandamise turul.

130 Esiteks tuleb seoses hageja argumendiga, et avaliku sektori vahendid, mis on RTVE käsutuses tänu tema rahastamiskavale, mis võimaldab tal konkureerida eraõiguslike operaatoritega sisu omandamise turul, meelde tuletada, et seadusega nr 8/2009 muudetud seadus nr 17/2006 pannakse RTVE-le ringhäälingukohustus, mis hõlmab muu hulgas spordiürituste taasedastamist ja suurte rahvusvaheliste filmistuudiote toodetud filmide näitamist. Arvestades laia kaalutlusõigust, mis liikmesriikidel on avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse määratlemisel, ei ole ELTL artikli 106 lõikega 2 vastuolus see, kui

liikmesriik annab avalik-õiguslikule ringhäälinguteenusele laia määratluse ja teeb avalik-õiguslikule ringhäälinguorganisatsioonile ülesandeks pakkuda tasakaalustatud ja mitmekesise sisuga saatekava, mis võib hõlmata ka spordisündmuste taasedastamist ja filmide näitamist (vt selle kohta Üldkohtu 26. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas T-442/03: SIC *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-1161, punkt 201, ja 22. oktoobri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04: TV2/Danmark jt *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-2935, punktid 122–124). Pelk asjaolu, et RTVE konkureerib eraõiguslike operaatoritega sisu omandamise turul ja mõningatel juhtudel edestab neid, ei näita seetõttu iseenesest, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea.

131 Sellele vaatamata märgib hageja õigesti, et ELTL artikli 106 lõikega 2 ei ole kooskõlas see, kui ringhäälinguorganisatsioon tegutseb turul eraõiguslike operaatorite suhtes konkurentsivastaselt, võites süstemaatiliselt enampakkumisi sisu omandamise turul. Niisugust tegevust ei saa lugeda vajalikuks talle usaldatud avaliku teenuse osutamise ülesande täitmiseks.

132 Seoses niisuguse ohuga tuleb aga meelde tuletada, et seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses on sätestatud, et RTVE ei tohi oma tulusid kasutada selleks, et võita oma konkurentide ees enampakkumisi õigustele suure ärilise väärusega sisu suhtes. See säte keelab seega RTVE-l sõnaselgelt teistest enam pakkuda. Seda keeldu on korratud seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7, mis oli jõus vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal ja mis oli komisjonile niisiis teada (vt vaidlustatud otsuse punkt 75).

133 Kuigi hageja möönab seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teise lause olemasolu, leiab ta, et see ei võimalda välistada, et RTVE võidab süstemaatiliselt enampakkumisi. See keeld ei ole hageja hinnangul tõhus.

134 Hageja märgib sellega seoses esiteks, et teistest enam pakkumise keeld ei ole tõhus, kuna RTVE-le pandud avaliku teenuse osutamise ülesanne hõlmab suure ärilise väärtusega sisu omandamist. Vastupidi, niisuguse keelu olemasolu iseenesest näitab, et RTVE tegevus võib moonutada konkurentsi.

135 Selle argumendiga ei saa nõustuda.

136 Nimelt, nagu märgitud eespool punktis 130, ei ole ELTL artikli 106 lõikega 2 vastuolus see, et RTVE konkureerib eraõiguslike operaatoritega, ega see, et ta omandab suure ärilise väärtusega sisu, niikaua kui see toimub talle usaldatud avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise ülesande raames.

137 Teiseks toob hageja näiteid õigustest, mida RTVE omandab ja mis annavad tema sõnul tunnistust sellest, et RTVE võidab enampakkumisi.

138 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et vaidlustatud otsuses piirdus komisjon seadusega nr 8/2009 muudetud RTVE rahastamiskava ühisturuga kokkusobivuse uurimisega. Seetõttu ei saa neid näiteid Üldkohtu poolt selle otsuse üle teostatava kontrolli raames arvesse võtta osas, milles need võivad näidata, et komisjon tegi vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal ilmse hindamisvea seoses seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu tõhususega.

139 Samas, nagu möönis hageja, puudutab suurem osa tema toodud näidetest RTVE poolt niisugust õiguste omandamist, mis toimus enne nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ette nähtud keelu jõustumist.

140 Seetõttu, isegi kui oletada, et näited õiguste omandamisest RTVE poolt annavad tunnistust tema konkurentsivastasest tegevusest, ei tulene neist, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea seoses seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu tõhususega.

141 Sellega seoses tuleb tagasi lükata ka hageja argument, et kuigi näited õiguste omandamisest RTVE poolt on seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu jõustumisest varasemad, jätkub nende mõju tulevikus. Nimelt, nagu märgitud eespool punktis 138, on vaidlustatud otsuse ese seadusega nr 8/2009 muudetud RTVE rahastamiskava, ning nimetatud omandamised ei mõjuta selle kava kokkusobivust ühisturuga.

142 Ainus näide õiguste omandamisest RTVE poolt, mille hageja tõi RTVE konkurentsivastase tegevuse tõendamiseks, mis on seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu jõustumisest hilisem, puudutab Euroopa Jalgpalliliidu Meistrite Liiga (UEFA) krüpteerimata ülekandeid aastatel 2012–2015. Hageja märgib sellega seoses, et üks eraõiguslik operaator esitas Hispaania ametiasutustele kaebuse, kuna ta leidis, et RTVE tegevus kujutas endast teistest kõrgemate pakkumiste tegemist. Ta leidis, et need asjaolud näitavad kõnealuse keelu ebatõhusust.

143 Samas ei anna see näide õiguste omandamisest RTVE poolt tunnistust sellest, et hetkel, kui komisjon võttis vastu vaidlustatud otsuse, tegi ta ilmse hindamisvea seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu tõhususe hindamisel.

144 Ühest küljest tuleb tõdeda, et kõnealune omandamine jätkus nii peale seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu jõustumist kui ka pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Samas tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ELTL artiklis 263 esitatud tühistamishagi korral tuleb liidu akti seaduslikkust hinnata nende faktiliste ja õiguslike asjaolude põhjal, mis eksisteerisid akti vastuvõtmise kuupäeval. Seetõttu tuleb komisjoni antud hinnanguid analüüsida üksnes nende asjaolude alusel, mis olid talle teada hinnangute andmise ajal (eespool punktis 75 viidatud kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* komisjon, punkt 7).

145 Teisest küljest ei saa asjaolu, et eraõiguslik operaator esitas Hispaania ametiasutustele kaebuse, igal juhul iseenesest näidata, et seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keeld ei ole tõhus. Vastupidi, asjaolu, et eraõiguslik operaator võib nõuda, et Hispaania ametiasutused kontrolliksid, kas RTVE järgib nimetatud keeldu, räägib pigem selle keele tõhususe kasuks.

146 Seetõttu ei sea näited õiguste omandamisest RTVE poolt, mis hageja esitas tõendamaks, et RTVE viljeleb keelatud enampakkumise praktikat, kahtluse alla seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõike 1 teises lauses ja seaduse nr 7/2010 artikli 43 lõikes 7 ette nähtud keelu tõhusust.

147 Seetõttu ei ole hageja tõendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea seoses RTVE konkurentsivastase tegevuse ohuga spordisündmuste taasedastamise ja filmide näitamise õiguste omandamise turul.

148 Sellest tuleneb, et väite esimene osa tuleb tagasi lükata.

b) Väite teine osa, mis puudutab kaubandustingimuste mõjutamist või muutmist liidu huvide vastase meetmega

149 Hageja väidab, et RTVE rahastamiskava moonutab konkurentsi, mõjutades kaubandustingimusi liidu huvide vastase meetmega.

150 Sellega seoses tuleb vahet teha esiteks hageja argumentidel, mis puudutavad seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme mõju, ja teisest küljest tema argumentidel, mis puudutavad nimetatud seadusega muudetud RTVE rahastamiskavas ette nähtud abi elementide mõju.

151 Hageja argumendid, mis puudutavad seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme mõju konkurentsile ja kaubandusele liidus, tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata. Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et need maksumeetmed ei ole selle seadusega kehtestatud abimeetmete lahutamatu osa, ja et seega ei olnud komisjon kohustatud nende mõju arvesse võtma vaidlustatud otsese vastuvõtmisele viinud menetluses, mis puudutas ainult RTVE-le suunatud abikava kokkusobivust ühisturuga (vt eespool punkt 111).

152 Seoses hageja argumentidega, mis puudutavad seadusega nr 8/2009 muudetud RTVE rahastamiskavas ette nähtud abi elementide mõju, tuleb sissejuhatuseks meelde tuletada, et ELTL artikli 106 lõike 2 teisest lausest tuleneb, et avaliku teenuse osutamine ei tohi mõjutada kaubandust määral, mis oleks vastuolus liidu huvidega, ja et EL ja ELT lepinguid täiendavast protokollist nr 29 liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta tuleneb, et avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni rahastamine ei tohi mõjutada kaubandustingimusi ega konkurentsi liidus määral, mis oleks vastuolus üldiste huvidega.

153 ELTL artikli 106 lõike 2 teisest lausest ning EL ja ELT lepinguid täiendava protokolli nr 29 liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta sätetest tuleneb, et abikava ei saa õigustada ELTL artikli 106 lõike 2 esimese lause kohaselt, kui see kava mõjutab kaubandust ja konkurentsi määral, mis on vastuolus liidu huvidega, ja seda isegi juhul, kui selle abikava vajalikkust ei ole vaidlustatud.

154 Nagu ilmneb EL ja ELT lepinguid täiendavast protokollist nr 29 liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta, tuleb ELTL artikli 106 lõikes 2 ette nähtud tingimuste hindamisel arvesse võtta avaliku-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise ülesannet, pidades silmas, et selle määratlevad liikmesriigid ja et see on otseselt seotud iga ühiskonna demokraatlike, sotsiaalsete ja kultuuriliste vajadustega ning vajadusega säilitada meedia pluralism.

155 Sellest järeldub, et selleks, et avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise ülesandega operaatorile suunatud abikava puhul saaks asuda seisukohale, et see ei täida ELTL artikli 106 lõike 2 teises lauses sätestatud tingimust, peab see mõjutama kaubandust ja konkurentsi oluliselt ja määral, mis on ilmselgelt ebaproportsionaalne võrreldes liikmesriikide taotletavate eesmärkidega.

156 Hageja argumentide põhjendatust tuleb analüüsida nendest kaalutlustest lähtuvalt.

157 Esiteks, mis puudutab hageja väidet, et RTVE rahastamiskava moonutab konkurentsi, kuna see võimaldab RTVE-l konkureerida eraõiguslike operaatoritega spordiürituste taasedastamisel ja suurte rahvusvaheliste filmistuudiote toodetud filmide näitamisel, siis piisab, kui meenutada, et ELTL artikli 106 lõikega 2 ei ole vastuolus see, kui liikmesriik annab avalik-õiguslikule ringhäälinguteenusele laia määratluse. Seega ei saa see asjaolu iseenesest näidata, et ELTL artikli 106 lõike 2 teises lauses ette nähtud tingimus ei ole täidetud.

158 Teiseks väidab hageja, et RTVE rahastamiskava mõjutab tema tegevust ning on muutnud tema pakkumise kesisemaks ja kahjustab tema lepingulisi kliente.

159 Samas, isegi kui oletada, et esiteks on kahju, millele hageja viitab, tõendatud ja teiseks on selle põhjustajaks RTVE, mitte teised eraõiguslikud operaatorid, kes hagejaga Hispaania turul konkureerivad, ei ilmne neist niisugune konkurentsi- ja kaubandustingimuste muutmine, mis oleks Hispaania Kuningriigi taotletavate eesmärkidega võrreldes ilmselgelt ebaproportsionaalne.

160 Nimelt peaks selleks, et saaks tuvastada niisuguse muutmise, olema tõendatud, et seadusega nr 8/2009 muudetud RTVE rahastamiskava tõttu on tegutsemine eraõigusliku operaatorina Hispaania ringhäälinguturul välistatud või muudetud ülemäära raskeks.

161 Sellega seoses tuleb aga tuvastada, et seaduses nr 8/2009 on pandud RTVE tegevusele piirid, mille eesmärk on tagada, et eraõiguslikke operaatoreid ei mõjutataks ebaproportsionaalsel määral.

162 Täpsemalt, kõigepealt on seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 RTVE eelarve ülempiirina ette nähtud 1200 miljonit eurot. Seetõttu jääb RTVE majandustegevuse ulatus olenemata avaliku teenuse osutamise ülesande ja korralduse määratlusest piiratuks. Komisjon tõdes vaidlustatud otsuse punktis 71 seoses selle piiriga, et 1200 miljoni euro suurune summa vastab keskmisele eelarvele, mis RTVE-l oli segarahastamise korra ajal ning ei ole mingit alust arvata, et reklaami kaotamine võiks kaasa tuua RTVE tegelike kulude olulise vähenemise.

163 Järgmiseks tuleb märkida, et selle seaduse artikli 9 lõike 1 punktis i on ette nähtud, et RTVE peab piirama programmilepingus üldist või ühiskonnale suurt huvi pakkuvana määratletud spordiürituste, välja arvatud olümpiamängud ja paraolümpiamängud, ülekandeõiguste omandamist 10%-ni kogu välistarnete, ostude ja teenuste aastaeelarvest.

164 Lisaks on selle seaduse artikli 9 lõike 1 punktis m ette nähtud, et RTVE ei tohi päeva kõige vaadatavamal ajal oma kõigis kanalites kokku näidata rohkem kui 52 suurtes rahvusvahelistes filmistuudiotes toodetud uut filmi. Tegemist on filmidega, mille kinodes näitamine on juba lõppenud ja mille esilinastusest on kulunud kaks kuni neli aastat.

165 Samas ei ole hageja selgitanud, mil määral on ereõigusliku operaatori tegevus Hispaania turul hoolimata eespool punktides 162–164 kirjeldatud piiridest välistatud või muudetud ülemäära raskeks.

166 Sellest järeldub, et hageja ei ole näidanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea seoses ELTL artikli 106 lõike 2 teises lauses ja EL ja ELT lepinguid täiendavas protokollis nr 29 liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta ette nähtud tingimusega, mis puudutab konkurentsi ja kaubanduse mõjutamist liidus määral, mis on vastuolus liidu huvidega.

167 Seetõttu tuleb väite osa, mis puudutab ELTL artikli 106 lõike 2 teise lause rikkumist, tagasi lükata.

c) Ülejäänud etteheited, mis Telefónica de España ja Telefónica Móviles España on esitanud seoses teise väitega

168 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon andis seadusega nr 8/2009 muudetud RTVE rahastamiskavale loa ELTL artikli 106 lõiget 2 ja ELTL artiklit 296 rikkudes, hoolimata sellest, et see kava toob kaasa ülekompenseerimise ohu ja esitamata selle kohta piisavaid põhjendusi. Vaatamata kahtlustele, mida liikmesriigi ametiasutused ülekompenseerimise ohu kohta väljendasid, piirdus komisjon vaidlustatud otsuse punktis 71 tõdemusega, et RTVE peab jätkuvalt püüdma palju televaatajaid ning reklaami kaotamine tekitab vajaduse rahastada ja anda eetrisse uusi saateid. Muu hulgas ei selgitanud ta põhjuseid, mille tõttu RTVE eelarves ette nähtud summa näib olevat „ettevaatlik”.

169 Komisjon märgib, et tegemist on uute väidetega, mis ei puuduta hagi eset ja on seetõttu vastuvõetamatud. Samas ei ole need ka põhjendatud.

170 Seoses komisjoni esitatud vastuvõetavuse väitega, mis rajaneb Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 40 neljandal lõigul, mida nimetatud põhikirja artikli 53 alusel kohaldatakse Üldkohtu suhtes, ja kodukorra artikli 116 lõikel 3, tuleb meelde tuletada, et liidu kohtul on õigus juhtumi asjaolusid arvestades hinnata, kas hagi võib korrakohase õigusemõistmise kaalutlustel sisulistel põhjustel rahuldamata jätta, ilma et eelnevalt tehtaks otsust kostja esitatud vastuvõetamatuse vastuväite kohta (Üldkohtu 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-171/02: Regione autonoma della Sardegna *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2123, punkt 155).

171 Käesoleva kohtuasja asjaolusid arvestades on Üldkohus seisukohal, et menetlusökonoomia huvides tuleb kõigepealt uurida Telefónica de España ja Telefónica Móviles España etteheiteid, ilma et eelnevalt lahendataks käesoleva tühistamishagi vastuvõetamatuse küsimus, sest tühistamishagi on järgnevalt väljatoodud põhjustel igal juhul põhjendamata.

172 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud etteheited puudutavad vaidlustad otsuse punkte 67–73, milles komisjon uuris, kas esineb ülekompenseerimise oht, ja järeldas, et ei leidu viiteid asjaolule, et RTVE-le avaliku teenuse osutamise eest antav iga-aastane hinnanguline hüvitis ületaks teenuse mõistlikult eeldatavaid kulusid või et lõpuks ületaks hüvitis avaliku teenuse osutamise netokulusid. Punktis 71 leidis komisjon muu hulgas järgmist:

„Hispaania näitas [...], et eelarvekava jääb vastavusse RTVE eelnevate aastate eelarvekuluga ning ei ole põhjust eeldada, et praegu või lähitulevikus tekib märkimisväärne kulusääst üksnes reklaami kaotamise tõttu. RTVE peab jätkuvalt püüdma palju vaatajaid ning reklaami kaotamine tekitab vajaduse uute saadete järele, mida on vaja rahastada. Kui võrrelda eelmiste aastate arve (1177 miljonit eurot 2007. aastal, 1222 miljonit eurot 2008. aastal ja 1146 miljonit eurot 2009. aastal) ja arvestades reklaami eetriaja täitmiseks vajalikke lisasaadete kulusid (104 miljonit eurot), tundub ülejäänud äritulu (hinnanguliselt 25 miljonit eurot) ja 1200 miljoni euro suurune ülempiir eelarvekulude planeerimiseks ettevaatlik ja mõistlik summa avaliku teenuse osutamise hüvitise aastasteks eelarvekuludeks. Lisaks toob avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni efektiivsete netokulude hüvitamise põhimõte kaasa ka selle kaitsmise reklaamituru tulude varieerumise eest.”

173 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et ühest küljest on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2 ja teisest küljest põhjendamiskohustust.

Etteheide, mis on tuletatud ELTL artikli 106 lõike 2 rikkumisest

174 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 106 lõiget 2, andes loa RTVE rahastamiskavale, kuid jättes samas tagamata, et see ei sisaldaks ülekompenseerimise ohtu.

175 Esiteks väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et vaidlustatud otsuse punktis 71 ei viinud komisjon läbi piisavalt üksikasjalikku eelkontrolli.

176 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et nagu märgitud eespool punktis 117, peab selleks, et riigiabi ELTL artikli 107 tähenduses saaks tunnistada siseturuga kokkusobivaks vastavalt ELTL artikli 106 lõikele 2, ei tohi operaator, kellele on tehtud ülesandeks üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamine, saada liiga suurt hüvitist..

177 Käesoleval juhul ei vaidlusta Telefónica de España ja Telefónica Móviles España komisjoni järeldusi, et RTVE-le on pandud üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise ülesanne avaliku võimu esindaja õigusaktiga, milles on selgelt määratletud asjaomase üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamisega kaasnevad kohustused.

178 Küll aga leiavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjoni järeldus vaidlustatud otsuse punktis 73, mille kohaselt ei leidu viiteid sellele, et RTVE-le avaliku teenuse osutamise eest antav iga-aastane hinnanguline hüvitis ületaks teenuse mõistlikult eeldatavaid kulusid või et lõpuks ületaks hüvitis avaliku teenuse osutamise netokulusid, sisaldab viga, kuna komisjon ei hinnanud ülekompenseerimise ohtu piisavalt.

179 Selles osas tuleb sissejuhatuseks tõdeda, et Telefónica de España ja Telefónica Móviles España piirduvad ainult ühe RTVE rahastamiskavas ette nähtud kontrollimehhanismi vaidlustamisega, samas kui see kava näeb ette terve rea kontrollimehhanisme, mille eesmärk on tagada, et RTVE käsutusse antaks üksnes vahendid, mis on vajalikud talle pandud ülesande täitmiseks.

180 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et RTVE tegevuse majanduslik külg on määratletud talle pandud avaliku teenuse osutamise kohustusi silmas pidades. Nõnda ilmneb seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikest 2, et RTVE tegevus on määratletud raamülesandega, mille on heaks kiitnud seadusandlik võim ja mille kestus on 9 aastat (vt seaduse nr 17/2006 artikli 4 lõige 1) ja raamülesannet täpsustavate programmilepingutega, mille on heaks kiitnud valitsus ja mille kestus on 3 aastat (vt seaduse nr 17/2006 artikli 4 lõige 2). Need aktid sisaldavad andmeid RTVE tegevuse majandusliku külje kohta ning tema aastase kasvu piiride kohta, kusjuures nimetatud majanduslik külg peab olema määratletud RTVE-le pandud avaliku teenuse osutamise kohustusi arvestades.

181 Järgmiseks tuleb meelde tuletada, et RTVE rahastamisallikad on loodud viisil, mis välistab ülekompenseerimise. Nagu kirjeldatud eespool punktides 6–9, rahastatakse RTVE-d erinevatest allikatest, mis on loetletud seaduse nr 8/2009 artikli 2 lõikes 1. Peamised allikad on ühelt poolt tulud, mis saadakse nimetatud seaduse artiklitega 4–6 kehtestatud või muudetud kolme maksumeetme abil, ja teiselt poolt iga-aastane hüvitis, mis eraldatakse Hispaania riigieelarvest ning mida on mainitud selle seaduse artikli 2 lõike 1 punktis a. Iga-aastase summa kindlaksmääramine võimaldab seega kohandada RTVE hinnangulist tulude summat vastaval eelarveaastal. Samas on seaduse nr 17/2006 artikli 33 lõikes 1 seoses iga-aastase hüvitise summaga ette nähtud, et see summa tuleb kindlaks määrata nii, et hüvitise summa koos muude RTVE tuludega ei tohi ületada kulusid, mis kaasnevad talle selleks eelarveaastaks pandud avaliku teenuse osutamise kohustusega

182 Lisaks on seadusega nr 8/2009 muudetud seaduse nr 17/2006 artikli 33 lõikes 2 ette nähtud, et kui majandusaasta lõpu seisuga tehakse kindlaks, et RTVE-le eraldatud hüvitis on suurem kui sellel eelarveaastal avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamisega kaasnenud kulud, arvatakse ülejääk, mida ei kanta reservfondi, maha summadest, mis on RTVE-le Hispaania riigieelarvest järgmiseks aastaks määratud.

183 Viimaseks, RTVE rahastamiskavas on ka ette nähtud järelkontrolli elemendid. Nagu komisjon vaidlustatud otsuse punktis 72 märkis, näeb RTVE rahastamiskava esiteks ette eelarve täitmise kontrolli mehhanismid, mida teostatakse sisekontrollina, Hispaania valitsuse auditibüroo avaliku revisjonina ja eraettevõtjast audiitorfirma välisauditina, teiseks kontrolli RTVE avaliku teenuse osutamise täitmise ja raamatupidamise aastaaruande üle, mida teostavad parlament ja audiovisuaalset sidet reguleeriv asutus, ja kolmandaks Hispaania kontrollikoja revisjoni.

184 Tõsi küll, eespool punktides 180–183 nimetatud kontrollimehhanismid on abstraktsed. Siiski tuleb meelde tuletada, et komisjon kontrollis vaidlustatud otsuses abikava kokkusobivust ühisturuga. Seetõttu võis ta piirduda kontrollimisega, kas on olemas piisavad kontrollimehhanismid tagamaks, et abi kogusumma, mis RTVE konkreetsel eelarveaastal selle kava alusel saab, ei ületa talle pandud ringhäälinguteenuse osutamise kohustusega kaasnevaid netokulusid.

185 Tuleb tõdeda, et Telefónica de España ja Telefónica Móviles España ei ole esitanud argumente, mis konkreetselt seaks kahtluse alla eespool punktides 180–183 loetletud mehhanismide tõhususe. Kuivõrd nad väidavad, et komisjon ei oleks vaidlustatud otsuses tohtinud viidata enda varasematele otsustele RTVE rahastamise kohta, siis tuleb meelde tuletada, et komisjon oli kohustatud kontrollima olemasoleva rahastamiskava elemente üksnes osas, milles seadus nr 8/2009 neid mõjutas. Kuivõrd seadusega nr 8/2009 tehtud muudatused ei seadnud varasemas RTVE rahastamiskavas ette nähtud kontrollimehhanismide tõhusust kahtluse alla, ei välistanud miski seda, et komisjon viitab oma varasemale analüüsile nende mehhanismide kohta.

186 Mis teiseks puudutab täpsemalt Telefónica de España ja Telefónica Móviles España etteheiteid komisjoni antud hinnangute kohta vaidlustatud otsuse punktis 71, siis tuleb enne analüüsimist, kas komisjoni kontroll oli ebapiisav, uurida seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 ette nähtud 1200 miljoni euro suuruse summa sihtotstarvet.

187 Seoses 1200 miljoni euro suuruse summa sihtotstarbega tuleb esmalt meelde tuletada, et komisjon ei ole kiitnud heaks rahastamiskava, mille järgi RTVE-l oleks konkreetsel eelarveaastal nii suur eelarve. Nagu kirjeldatud eespool punktides 180–183, näeb seadus nr 8/2009 ette mehhanismid, mille eesmärk on tagada, et RTVE-le antav abi vastaks talle pandud avaliku teenuse osutamise kohustuse netokuludele. Seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 on seega RTVE eelarve absoluutseks ülempiiriks seatud 1200 miljonit eurot, ehk seda ülempiiri ei tohi ületada, kuigi RTVE eelarve võiks olla suurem, kui ainus asjassepuutuv tingimus oleks talle pandud avaliku teenuse osutamise kulude suurus. Seda ülempiiri kohaldades ei tohi RTVE eelarve ületada 1200 miljoni euro suurust maksimumsummat, aga see võib olla väiksem, kui konkreetsel eelarveaastal on avaliku teenuse osutamisega seotud kulud väiksemad.

188 Sellest järeldub esiteks, et tagasi tuleb lükata Telefónica de España ja Telefónica Móviles España etteheide, mille kohaselt RTVE kulud seoses avaliku teenuse osutamise kohustusega võivad olla väiksemad kui 1200 miljonit eurot. Nimelt tagavad eespool punktides 180–183 kirjeldatud kontrollimehhanismid selle, et niisugusel juhul piirduks abisumma sellel aastal avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise kohustusega kaasnenud netokuludega.

189 Järgmiseks tuleb seoses Telefónica de España ja Telefónica Móviles España etteheidetega, mis puudutavad komisjoni kontrolli põhjalikkust seoses 1200 miljoni euro suuruse ülempiiriga, meelde tuletada, et liikmesriikidel on avar kaalutlusõigus avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise eest makstava hüvitise kindlaksmääramisel, ning et avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse osutamise eest makstava hüvitise proportsionaalsuse kontrollimisel on komisjoni kontroll piiratud ja Üldkohtu kontroll komisjoni otsuse üle on veelgi piiratum (vt eespool punktid 126–128). Üldkohtu kontroll piirdub seega hindamisega, kas komisjon on teinud ilmseid hindamisvigu.

190 Käesoleval juhul ei ilmne aga ühestki Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud argumendist, et vaidlustatud otsuse punktis 71 esitatud kaalutlused, mille kohaselt näib 1200 miljoni euro suurune ülempiir olevat ettevaatlik, sisaldavad ilmseid hindamisvigu.

191 Esiteks, nagu komisjon märkis vaidlustatud otsuse punktis 71, vastab 1200 miljoni euro suurune summa keskmisele eelarvele, mis RTVE-l oli segarahastamise korra ajal.

192 Teiseks tuleneb vaidlustatud otsuse punktist 71, et ühest küljest võttis komisjon arvesse täiendavaid 104 miljonit euro suuruseid kulusid, mis on vajalikud varem reklaamile kulunud eetriaja täitmiseks, ja kulusid, mida on vaja RTVE-le seadusega nr 8/2009 saadete tootmisel pandud avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmiseks, ja et teisest küljest jõudis komisjon järeldusele, et miski ei võimalda järeldada, et reklaami kaotamine võib kaasa tuua RTVE tegelike kulude märkimisväärse vähenemise.

193 Vastupidi sellele, mida väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, ei ole need kaalutlused ilmselgelt ebaõiged. Ei ole nimelt kindel, et RTVE-l avaliku teenuse osutamise ülesandega kaasnevad kulud jäävad märkimisväärselt alla kuludele, mis tal olid seaduse nr 17/2006 kohaselt kehtinud korra ajal. Peab küll paika, et komisjon tõdes vaidlustatud otsuse punktis 59, et RTVE eemalejäämine telereklaamiturult võib aidata tugevdada avalikku teenust, muutes saadete valiku vähem sõltuvaks ärilistest kaalutlustest ja äritulude kõikumistest. Samas, vastupidi Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidetele ei võimalda pelk asjaolu, et RTVE-st on saanud operaator, kes ei allu enam reklaamiturul osalemisega seotud ärisurvele, teha järeldust, et tal on avanenud võimalus pakkuda erinevat saatevalikut, mis võimaldab tal tegutseda tunduvalt madalamate kuludega. ELTL artikli 106 lõikega 2 ei ole nimelt vastuolus see, kui liikmesriik annab avalik-õiguslikule

ringhäälinguteenusele laia määratluse, mis võimaldab avalik-õiguslikul ringhäälinguorganisatsioonil pakkuda tasakaalustatud ja mitmekesise sisuga saatekava, säilitades seejuures teatava protsendi vaatajatest (eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus SIC *vs.* komisjon, punkt 201).

194 Kolmandaks ei teinud komisjon vastupidi sellele, mida väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, ilmset hindamisviga, uurimata edasi, kas üleminek peaaegu täielikule avalikule rahastamisele ja avaliku teenuse osutamise kohustuste muutmine võisid avaldada mõju RTVE-l tekkivatele kuludele. Nimelt, kui võtta arvesse, et seaduse nr 8/2009 artikli 3 lõikes 2 ette nähtud 1200 miljoni euro suurune summa on kõigest RTVE eelarve ülempiir ja et eespool punktides 180–183 kirjeldatud mehhanismid tagavad, et RTVE-le antava abi summa ei ületaks avaliku teenuse osutamisest tingitud netokulusid, ei olnud komisjon kohustatud viima läbi üksikasjalikumat uurimist.

195 Neljandaks, kuivõrd Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon oleks pidanud reageerima teatavate liikmesriigi ametiasutuste märkustele, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse punktis 69 väljendas komisjon ise kahtlusi meetme proportsionaalsuse kohta, kuid jõudis uurimise järel järeldusele, et ülekompenseerimise ohtu ei ole. Igal juhul ei võimalda asjaolu, et komisjon ei uurinud üksikasjalikult kõiki seaduseelnõu kohta liikmesriigi haldusasutuste esitatud kriitilisi märkusi, iseenesest näidata, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, eriti kuivõrd tegemist on valdkonnaga, kus liikmesriikidel on lai kaalutlusruum ja komisjonipoolne kontroll on piiratud.

196 Seetõttu ei ole Telefónica de España ja Telefónica Móviles España näidanud, et vaidlustatud otsuse punktis 71 esitatud järeldus, et 1200 miljoni euro suurune ülempiir näib olevat ettevaatlik, sisaldab ilmselt hindamisviga.

197 Eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb piisavalt üksikasjaliku eelkontrolli puudumist käsitlev etteheide tagasi lükata.

Etteheide, et arvesse ei ole võetud äritulude vähenemist

198 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon on rikkunud põhjendamiskohustust ELTL artikli 296 tähenduses. Ta ei põhjendanud piisavalt järeldust, et ülekompenseerimise oht puudub.

199 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke üksikasju põhjendustes esitama ei pea, kuna küsimust, kas õigusakti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb hinnata mitte ainult akti sõnastusest lähtudes, vaid arvestades selle tausta ning asjassepuutuvaid õigusnorme nende kogumis (vt Üldkohtu 1. juuli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-81/07-T-83/07: KG Holding jt *vs.* komisjon, EKL 2009, lk II-2411, punktid 61 ja 62 ning seal viidatud kohtupraktika).

200 Käesoleval juhul on vaidlustatud otsuse põhjendused piisavad.

201 Esiteks, vastupidi sellele, mida väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, ei piirdunud vaidlustatud otsuse põhjendused, millele komisjon rajas oma järelduse, et ülekompenseerimise oht puudub, vaidlustatud otsuse punktiga 71. Nimelt viitas komisjon selle otsuse punktides 67–73 ka eespool punktides 180–183 viidatud kontrollimehhanismidele. Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon mainis neid mehhanisme ka selle otsuse punktides 14, 16 ja 17.

202 Järgmiseks piisab seoses Telefónica de España ja Telefónica Móviles España etteheitega, et mõned neist kaalutlustest on abstraktsed, meenutamisest, et vaidlustatud otsusest ilmneb selgelt, et komisjon on piirdunud selle kava heakskiitmisega, mis võimaldab RTVE-l saada talle pandud avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmise netokuludele vastavalt abi, kuid ta ei ole teinud otsust 1200 miljoni euro suuruse abi ühisturuga kokkusobivuse kohta.

203 Lisaks, kuivõrd Telefónica de España ja Telefónica Móviles España väidavad, et komisjon oleks pidanud reageerima teatavate liikmesriigi ametiasutuste märkustele, siis piisab, kui nentida, et komisjon on otsust piisavalt põhjendanud, kui tema arutluskäik nähtub sellest selgelt ja ühemõtteliselt, nii et asjaomastel isikutel on võimalik tutvuda võetud meetme põhjendustega ning pädeval kohtul teostada selle üle kontrolli, kuid ei ole nõutav, et põhjendused sisaldaksid kõiki asjakohaseid õiguslikke ja faktilisi asjaolusid. Olles vaidlustatud otsuse punktides 67–76 esitanud põhjendused, mille tõttu meede on proportsionaalne, ei olnud komisjon kohustatud konkreetselt vastama kõigile liikmesriigi teatavate haldusasutuste kriitilistele märkustele seaduseelnõu kohta. See kehtib iseäranis valdkonnas, kus liikmesriikidel on lai kaalutlusruum ja kus komisjoni kontroll on seetõttu piiratud.

204 Niisiis tuleb see etteheide samuti tagasi lükata.

205 Seetõttu tuleb tagasi lükata ka ülejäänud etteheited, mis Telefónica de España ja Telefónica Móviles España on esitanud seoses teise väitega.

206 Sellest tuleneb, et ELTL artikli 106 lõike 2 rikkumisest tuletatud väide ning etteheited, mis Telefónica de España ja Telefónica Móviles España seoses teise väitega esitasid, tuleb tervikuna tagasi lükata.

4. *Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud ülejäänud väited*

207 Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitavad kaks lisaväidet.

208 Esiteks väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjon on rikkunud nende menetlusõigusi, mis on tagatud ELTL artikli 108 lõikega 2, kuivõrd ta tuvastas ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet on olemasolevast abikavast eristatavad, samas kui selles osas esines kahtlusi.

209 Teiseks väidavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España, et komisjon rikkus ELTL artiklit 108, tuvastades vaidlustatud otsuse punktis 53, et seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolm maksumeedet olid RTVE olemasolevast rahastamiskavast eristatavad.

210 Komisjon seevastu leiab, et need väited tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata ja et igal juhul on need alusetud.

211 Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 40 neljandale lõigule, mida kohaldatakse nimetatud põhikirja artikli 53 kohaselt Üldkohtu suhtes, peab menetlusse astumise avaldus piirduma ühe poole nõuete toetamisega. Vastavalt kodukorra artikli 116 lõikele 3 peab menetlusse astuja nõustuma kohtuasja staadiumiga menetlusse astumise ajal. Kohtupraktika kohaselt ei ole nende sätetega vastuolus see, kui menetlusse astuja esitab argumente, mis erinevad selle poole argumentidest, kelle toetuseks ta on menetlusse astunud, tingimusel et need ei muuda kohtuvaidluse piire ning et menetlusse astumise eesmärk on ikkagi selle poole nõuete toetamine (Euroopa Kohtu 23. veebruari 1961. aasta otsus kohtuasjas 30/59: De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg vs. Ülemamet, EKL 1961, lk 1, 37).

212 Käesolevas asjas on hageja ja komisjoni vahelise kohtuvaidluse ese vaidlustatud otsuse tühistamine. See kohtuvaidlus on piiratud hageja esitatud kolme väitega, mis käsitlevad esiteks viga seoses hagi mõistega osas, mis puudutab seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme maksumeedet, teiseks ELTL artiklite 49 ja 64 rikkumist ja kolmandaks ELTL artikli 106 lõike 2 rikkumist.

213 Seevastu ei sisalda hagi ega kostja vastus argumente ELTL artikli 108 lõikega 2 tagatud menetlusõiguste rikkumise kohta või uue abi mõiste kohta ELTL artikli 108 lõike 2 ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339) artikli 1 punkti c tähenduses. Neid väidetavaid rikkumisi on esimest korda käsitletud alles menetlusse astuja seisukohtades.

214 Sellest järeldub, et Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud kaks lisaväidet ei seondu vaidluse esemega, nii nagu selle on määratlenud kohtuasja pooled ja seega muudavad need käesoleva kohtuvaidluse piire. Järelikult tuleb need väited vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

215 Ükski Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud argument ei väära seda järeldust.

216 Nimelt, ühest küljest tuleb osas, milles menetlusse astujad viitavad Euroopa Kohtu 19. novembri 1998. aasta otsuse kohtuasjas C-150/94: Ühendkuningriik *vs.* nõukogu (EKL 1998, lk I-7235) punktile 36, tuleb tõdeda, et Euroopa Kohus asus selles kohtuasjas seisukohale, et argument, mille oli esitanud menetlusse astuja ja mille vastuvõetavuse üle arutati, puudutas kohtuasja poole esitatud väidet ja selle eesmärk oli toetada poole esitatud nõudeid. Nagu on selgitatud eespool punktides 212–214, ei ole käesolevas kohtuasjas tegemist sellise olukorraga.

217 Teisest küljest viitavad Telefónica de España ja Telefónica Móviles España Euroopa Kohtu 8. juuli 2010. aasta otsuse kohtuasjas C-334/08: komisjon *vs.* Itaalia (EKL 2010, lk I-6869) punktile 55. Tõsi küll, Euroopa Kohus tõdes selles kohtuasjas, et väide, mida ei olnud esitanud kohtuasja pool, kelle nõudeid menetlusse astuja toetab, vaid ainult menetlusse astuja, oli vastuvõetav. Samas oli selle puhul tegemist kaitseväitega, mis oli esitatud ELTL artikli 260 alusel toimuvas liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses. Rikkumismenetluses peab aga Euroopa Kohus leidmaks, et liikmesriik on rikkunud oma kohustusi, tuvastama kõik asjassepuutuvad asjaolud. Seetõttu ei muuda kaitseväide, mis puudutab faktilist või õiguslikku asjaolu, mida komisjon peab oma analüüsis kindlasti uurima, vaidluse piire. Seevastu käesolevas asjas on Telefónica de España ja Telefónica Móviles España astunud tühistamismenetlusse, mille piirid on määratud hageja esitatud väidetega.

218 Seetõttu tuleb Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud kaks lisaväidet vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

219 Arvestades kõiki eelnenud kaalutlusi, tuleb hagi tervikuna tagasi lükata.

Kohtukulud

220 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud, ja kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõike kohaselt kannavad esiteks menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud.

221 Mis puudutab põhimenetluses lahendatavat kohtuasja, siis selles jäeti kõik hageja nõuded rahuldamata ning nii komisjon kui ka RTVE on palunud kohtukulud hagejalt välja mõista. Seetõttu tuleb hageja kohtukulud jätta tema enda kanda ning mõista hagejalt välja RTVE ja komisjoni kohtukulud, välja arvatud need kulud, mis on komisjonil tekkinud seoses menetlusse astujatega. Kuna kõik Telefónica de España ja Telefónica Móviles España nõuded jäeti rahuldamata, tuleb nende kohtukulud jätta nende endi kanda ja mõista vastavalt komisjoni nõudele neilt solidaarselt välja kohtukulud, mis komisjonil on tekkinud seoses nende astumisega menetlusse. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

222 Mis puudutab ajutiste meetmete kohaldamise menetlust, siis selles jäeti kõik hageja nõuded rahuldamata. Seetõttu tuleb hageja kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja nii RTVE kui ka komisjoni kohtukulud vastavalt viimaste nõuetele. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulud, tema enda kanda ja mõista temalt välja nii Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulud, kui ka Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulud, välja arvatud kulud, mis komisjonil on tekkinud seoses Telefónica de España, SA ja Telefónica Móviles España, SA astumisega menetlusse.

3. Jätta Telefónica de España ja Telefónica Móviles España kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt solidaarselt välja kohtukulud, mis komisjonil on tekkinud seoses nende astumisega menetlusse.

4. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kulud, tema enda kanda.

Czúcz Labucka Gratsias

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. juulil 2014 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus 2

Menetlus Üldkohtus 4

Õiguslik käsitlus 5

A – Hagi vastuvõetavus 5

B – Põhiküsimus 6

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud abi mõistet ELTL artikli 107 tähenduses seoses seadusega nr 8/2009 kehtestatud või muudetud kolme abimeetme eristatavusega 6

Väite esimene osa, mis käsitleb kolme maksumeetme ja abi elementide vahelise seose arvesse võtmata jätmist 7

– Tingimused, mis peavad olema samaaegselt täidetud selleks, et abi rahastamisviisi saaks lugeda abikava lahutamatuks osaks 8

– Nende tingimuste kohaldamine 9

Väite teine osa, mis puudutab maksumeetmete ja RTVE konkurentsieelise vahelist seost 12

Väite kolmas osa, mis käsitleb komisjoni lähenemisviisi vastuolulisust 14

2. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikleid 49 ja 63 14

3. Teine väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2 14

a) Väite esimene osa, mis puudutab RTVE konkurentsivastase tegevuse ohtu 16

b) Väite teine osa, mis puudutab kaubandustingimuste mõjutamist või muutmist liidu huvide vastase meetmega 18

c) Ülejäänud etteheited, mis Telefónica de España ja Telefónica Móviles España on esitanud seoses teise väitega 20

Etteheide, mis on tuletatud ELTL artikli 106 lõike 2 rikkumisest 21

Etteheide, et arvesse ei ole võetud äritulude vähenemist 24

4. Telefónica de España ja Telefónica Móviles España esitatud ülejäänud väited 25

Kohtukulud 26